

Rozhovory se životem

OBSAH

1. Dopis	-----3
2. Pomocné síly přírody	-----5
3. Zvířecí člověk	-----13
4. Peklo	-----15
5. Lucifer	-----18

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

Milí přátelé!

Začnu slovy, které sice znáte, ale která u mnohých z vás ještě nedosáhla hloubky srdce: „*Miluj Boha celým srdcem svým a svého bližního jako sebe sama.*“

Nehovořím o lásce, kterou lze dosáhnout rozumem a smysly, ale o lásce, která nezná přátele a nepřátele, zisky a ztráty, naději a beznaději, o lásce vše vyrovnávající, všem stejně dávající a odpouštějící, o lásce, vycházející z vašeho vyššího Já. Neboť ona je síla, život, světlo, energie a pravda. O lásce, která vás přibližuje Bohu, jehož ochranné paže vás zachycují v každé životní situaci, pokud máte dostatek důvěry, vůle a snahy se jim svěřit.

Láska je pramenem vnitřního Světla a blaženosti.

Láska je prapřincípem Stvořitele a všeho života.

Láska je duchovním odkazem Krista.

Láska je budující a spojující silou všech životů a světů.

Láska je nejvyšším darem Boha člověku.

To, co nazývám láskou, žehná a pomáhá všem, i těm, o nichž věříte, že jsou vašimi nepřáteli. Středem vaší lásky nemůžete být jen vy sami a vaše rodina, ale všechny životy, s nimiž jste na zemi spjati. Víím, že to není lehké, víím, že v lidském životě přicházejí okamžiky naplněné oddanou láskou, ale i okamžiky, které jsou jí vzdáleny. Učte se je rozpoznávat a stmelit v jediný proud lásky, o níž hovořím.

Často přehlížíte touhu po lásce a pohlazení, tiché volání o pomoc a posílení, protože se nedovedete vžít do situace, myšlení, slov a jednání svého bližního. Každý z vás posuzuje ostatní podle toho, co v sobě nosí sám. Připisuje bližnímu svoje myšlenky, cíle, záměry a slova podle toho, jak jim rozumí on sám. Tím ztrácíte směr pravé lásky. Každý z vás je jiný. Jak můžete vědět, co se opravdu odehrává v nitru

ostatních? Držte zpátky svoje slova a domněnky! Mohou víc zničit, než tušíte.

Snažte se porozumět a žít láskou i tam, kde pro ni chybí pochopení. Pomáhejte si, posilujte jeden druhého a nestavte hráze mezi životy, které Tvůrce spojil v navzájem závislý celek. Hleďte lásku a důvěru, ne chyby a slabosti svých bližních. Nespoutávejte je vlastním míněním, vůlí a slovy, učte se toleranci, učte se odpouštět, neodsuzujte a potkávejte se se vzájemnou úctou.

Následujte Krista, který je vám ve všech dobách zářným příkladem vše objímající lásky. Ptejte se často, jak by jednal, hovořil a myslel on v situacích, které na nás kladou ne vždy lehké nároky.

Budujte vaši malou společnost jako celek, působící vlastním příkladem na poznání a růst lásky ostatních spolužijících. Vše, co jim přinášíte, bude vám mnohonásobně navraceno. Milujte se a nesnažte se egoismem, neporozuměním a nedostatkem tolerance narušovat to, co Bůh sjednocuje.

Neboť On je s vámi.

Pomocné síly přírody.

„Kdo se nedovede ponořit do hlubokého
chvění přírodou okouzlené duše, může
být považován za neschopného života.
Jeho oči jsou již zavřeny.“

Albert Einstein

Ve vši své tajemné kráse, bohatství a síle zůstává příroda pokorným služebníkem a pomocníkem člověka. Neporušuje zákonitost a pořádek daný Tvůrcem a plní oddaně svůj životní úkol bez ohledu na bolestné zásahy, které ji lidstvo způsobuje. Známý mystik Eckhard (1260-1327) říká: „Jestliže jsme schopni poznat život a podstatu nejmenšího kvítka, poznáme celý svět.“

Láska k přírodě otevírá člověka příjmu čistých kosmických energií, nezbytných pro život těla i duše. K jejich zdraví přispívá ve velké míře léčivý magnetismus stromů a rostlin, jehož intenzita není u všech rostlin, tak jako u lidí, stejně vysoká.

Nejsilnější léčivé vyzařování má olše, pomocník všech nervově chorých a těch, jejichž životní síla je oslabena. Stejně silné léčivé a uklidňující energie vyzařují dub, bříza a lípa. Všichni, kteří jsou vyčerpáni nemocí, náročným povoláním nebo jinými životními úkoly, by měli tyto stromy často vyhledávat a ztrávit co nejvíce času v jejich blízkosti. V rozhovorech s nimi, k nimž patří i poděkování za vysílanou sílu, dochází k pročištění a uklidnění nervových center těla a k oživení duševní aktivity. Přírodní sílu vyzařují ve vysoké míře i některé plody. Potíráme-li rozříznutým bramborem bolavá místa, dochází brzo ke zmírnění bolestí. Léčivé účinky hlavně při žaludečních a zažívacích potížích neztrácejí brambory ani vařením, pokud je vaříme ve slupce, která zabraňuje částečně ztrátě cenných substancí.

Jedním z nejoblíbenějších a nejosvědčenějších zdrojů léčivé síly byly pro naše předky kaštany. Jsou oblíbeny i v dnešní době, ale jejich síla a používání jsou dnes lidem málo známé.

Osvědčují se při onemocnění žláz, při revmatických bolestech, ischiasu a pakostnici. Ve Francii nosí lidé s oblibou kaštiny v kapse jako hojivý prostředek proti hemeroidům a onemocnění prostaty. Revmatické bolesti brzy odcházejí, uzavřeme-li nemocné končetiny do pytle s ohřátými kaštaný. Vasatonin, kaštanový extrakt, je známým prostředkem při křečových žilách, při bolestech hlavy a celkovém tělesném oslabení.

„Žena, která již léta trpěla těžkými revmatickými bolestmi, vyprávěla svému léčiteli, že tyto potíže zmizely, jakmile si vložila do postele pod matraci několik kaštanů. Po delší době se bolesti opět vrátily. Chtěla staré kaštiny vyměnit, ale našla matraci prázdnou, kaštiny zmizely. Její služebná se přiznala, že je před několika dny odstranila. Po položení nových kaštanů potíže a bolesti opět zmizely.“

Tento zážitek potvrzuje, že zde nehrála rozhodující úlohu autosugesce, ale vyzařování kaštanových plodů. Jsou osvědčeným prostředkem i proti negativnímu vyzařování křižujících se podzemních vodních proudů. Vyzařování kaštanů je již zřejmé na stavbě jejich vnější slupky, která je vybavena mnoha hroty, sloužícími jako vodič energií kaštanového jádra. Pomocí měření bylo demonstrováno, že kyvadlo v ruku odborníka rotuje působením kaštanů vyzařované síly 8,5x rychleji než u ostatních rostlin.

Působení přírodních léčebných sil je ověřeno četnými zkušenostmi našich předků. Nevysmívejte se a nepochybujte, ale věřte v pomoc přírody, kterou zesilujete důvěrou. Nemoci vycházejí z duševní disharmonie. Pokud se nesmíříte s tím, proti komu nosíte v duši zášť, závist, nepřátelství, pokud se neuklidníte, nezbavíte strachu, nedůvěry, pochybností a tíživých starostí, nezharmonizujete a nepročistíte svoje myšlení a pocity, nemáte naději na trvalé, plné uzdravení.

Boj proti starostem a obavám není lehký, ale rozřešíte a odstraníte je strachem a neustálým nářkem? Tím jejich nepříznivé energie a vliv posilujete. Soustředte se na plnou důvěru ve vyšší pomoc, potkávejte životní nezdary s optimismem.

Nesvalujte na Boha nebo na ostatní to, co je ve vás samotných.

Neidentifikujte se se svým nemocným tělem, soustředte se na duševní světlo, morální čistotu a životní radost, která naplní ducha, jemuž tělo podléhá. Jeho evokovaná síla ve spojení se silou čistých přírodních substancí jsou schopny překonat i nejtěžší nemoci.

V dřívějších dobách používali lidé a celé národy rostliny a kameny jako talismany, ochranu proti nemocem, úrknutí a zlým duchům. Slovo talisman, amulet, pochází z arabského slova „hamale“ (přívěsek) a původně označovalo trojitý uzavřený řetěz, který nosil člověk na krku jako ochranu před všemi životními nezdary a proti čarodějným vlivům. Tento zvyk je až dodnes dodržován u některých indiánských kmenů, jehož příslušníci nosí na krku ochranný sáček s různými přírodními substancemi zavěšený na trojité šňůře.

Působení amuletů je založeno na vlastnostech přírodních substancí, ale i na nabití nošeného amuletu psychickou silou dobra a světla a na autosugesci majitele. Rozhodující silou všech amuletů je víra nositele v jejich působení. Jestliže uctívaly mnohé národnostní skupiny celé generace kámen nebo předmět, který nosili jejich vůdci při kultických obřadech a slavnostech zavěšený na krku, akumuloval tento předmět dlouhá léta sílu vycházející z víry lidí a z jejich pozitivního myšlení a byl schopen při určitých příležitostech tuto sílu uvolňovat. Stejně je tomu s posvátnými místy, obrazy, předměty a rituály. Jsou zahaleny psychickými proudy, které Indové jmenují „Pytha“. Amulety mají člověku sloužit, ne ho ovládat.

„Ve druhé světové válce příběhla během plavby přes Mrtvé moře ke kapitánovi lodě do hloubi duše rozrušená Syřanka, která plakala, protože jí někdo ukradl životní talisman, bez něhož musí zemřít. Kapitán se ji snažil utěšit a vymluvit ji její fixní představu. Odešla částečně uklidněna, ale druhý den ráno ji našli v zamčené kajutě mrtvou. Zastřelila se v přesvěd-

čení, že ztráta amuletu bylo vyzvání ke smrti.“ (Mellie Uyldert: „Skryté síly rostlin.“)

Ten, kdo se stává otrokem vlastní autosugesce, nepomáhá svému osudu, spíše ho zatěžuje a zhoršuje. Nejsilnějším talismanem všech časů zůstává důvěra ve vyšší pomoc, která přichází vždy, jsme-li pro ni otevření bez nebezpečí propadu vsugerovaným nekontrolovaným myšlenkám.

Rostliny sloužily i jako nositelé různých předpovědí. Jestliže se chtěli ve starém Římě rodiče a přátelé dovědět, jak se daří v dálce pobývajícimu členu rodiny, položili do středu vlhkého plátna tři cibule. Prostřední cibule sloužila jako „témain“ (franc. svědek). Jestliže začala tato cibule pučet jako první, znamenalo to zdraví a spokojenost vzdáleného. Vyrážela-li jako druhá, byl vzdálený nemocen a pučela-li jako poslední, byl mrtev.

Čekanka obecná, nádherné prosté kvítko vroubící silnice a polní cesty, pomáhá najít okradeným zloděje. Vložena pod polštář ukáže ve snu spícímu, kdo ho okradl.

Každý z nás zná kopretinový orakel lásky: „Má mě rád, nemá mě rád, má, nemá...“, který je dnes spíše milým zvykem, na jehož pravdivost neklademe přílišný důraz. Dobře tak, alespoň neničíme zbytečně život tohoto kvítka.

Věrohodnější je tvrzení, že mnohé rostliny jsou schopny předpovídat hodnotu blížící se sklizně nebo počasí.

Bohatá úroda žaludů a ostružin předpovídá bohatou sklizeň obilovin v příštím roce.

Jsou-li v září žaludy plné pavučin, čeká nás nedobrá rok.

Jestliže roste, podle znalce přírody Wutkeho, v Čechách hodně hub, musí být počítáno se všeobecným stoupáním cen. To je v dnešní době tak časté, že již na to houby nestačí.

Na řepíku pozná sedlák, kdy má sít. Podle toho, jsou-li listy hustší nahoře nebo dole.

Pověřivost byla a je úkazem všech dob. Ale v mnoha tvrzeních zůstává pravdivé jádro, ověřené pozorováním a úzkým kontaktem s přírodou, který dnešní člověk ztrácí.

Před několika lety se dostala ve Francii do obchodu mouka z obilí, které obsahovalo námel. Výrobky z této mouky způsobily epidemii duševního onemocnění. Na druhé straně je lihový extrakt námelu officinálním léčivem, které je ve správném dávkování důležitým pomocníkem při krvácení dělohy a slouží i k urychlení porodních bolestí. Polarita v životě přírody má četné formy, zvláště v oblasti léčivého působení. To si je třeba uvědomit a používat jen zkušeností ověřené přírodní recepty.

Při opruzeninách všeho druhu mají velkou hojivou sílu listy vlašského ořechu.

Jestliže dítěti trpícímu horečkou položíme během spánku na polštář okurku, horečka poklesne, ale okurka zaschne. Mnoho jižních národů věsí nemocným dětem kolem krku věnec z malých cibulek, které mají stejný účinek.

Laponci plní lůžko lidí trpících revmatismem čerstvým březovým listím, do něhož si nemocný musí nahý lehnout. Nejprve cítí silné svědění na celém těle, jemu následuje silné pocení a odchod všech potíží.

Kořeny sporýše lékařského (verbena) pomáhají při léčení potíží se štítnou žlázou.

Proti kožním vředům a vyrážkám se doporučuje nosit v kapse muškátový ořech.

Velmi rozšířenými neduhy jsou ischias, houser a nemoci páteře. Proti nim pomáhá čerstvé listí kapradí, které položíme jemně rozřezané v podlouhlém pytlíku pod páteř. Bolesti jsou během krátké doby pryč.

Do bot vložený pelyněk zabraňuje únavě nohou i při sebedelším pochodu. V Rakousku a ve Španělsku je toto opatření velmi známé a rozšířené hlavně u vojáků, kadeřníků, prodavačů a všech, kteří musí dlouho stát nebo hodně chodit. Jestliže si vložíme pod klobouk nebo pod čepici čerstvý list buku nebo kaštanu, chráníme se před únavou, pocením a horkem. Jak lze tento úkaz vysvětlit? Bylo zjištěno, že čerstvý list zůstává zpětným vyzařováním spojen s mateřským stromem a vyzařuje k němu přebytné teplo, které strom odvádí do země, odkud se k němu vrací ochlazení.

Zvířata zůstávají zcela očividně vzdálena místům, jejichž elektromagnetické pole jim způsobuje potíže. Člověk, hluchý vůči hlasům instinktu, staví na těchto místech domy a silnice. Podzemní vodní proudy působí na elektromagnetické záření země a proto vzniká na určitých místech zemského povrchu zesílené elektromagnetické pole. Místa, kde se kříží podzemní prameny, jsou zvláště obávaná. Na nich je rušen harmonický růst některých rostlin a zvířat, klesá soustředění a pozornost řidičů, je ohroženo zdraví citlivých lidí.

Když sedláci dříve zjistili, že se zvířata vyhýbají určitým místům ve stáji nebo na louce, měli jistotu, že se na těchto místech kříží nebo procházejí silné podzemní vodní prameny a že je zde silné zemní záření. Tato místa jsou s oblibou vyhledávána kočkami a rostou na nich i určité rostliny. Zahradní jahody, ruřík zlomocný, jmelí, pastuší tobolka a zejména kopřivy prospívají na těchto místech a absorbují vibrace podzemních proudů.

Kdo nenajde doma vhodnější místo pro spaní a musí ležet na místech s nepříznivým zemním polem, měl by si vkládat pod matraci kopřivy nebo větvičky kapradí. Musí je však často měnit, brzy ztrácejí účinek. Dříve byly matrace plněny mořskými řasami nebo i sušeným kapradím, spáči byli chráněni před revmatickými potížemi, křečmi a bolestmi nohou.

Velmi zajímavou rostlinou je jmelí. U starých Keltů, našich předchůdců v Evropě, bylo jmelí vysoce hodnoceno. Šestého dne po měsíčním úplňku odřezávali keltští druidové, zahaleni do bílých lněných oděvů, stříbrným srpem jmelí, parazitující na dubech. Zachycovali je do bílého plátna a zpracovali je na amulety proti epilepsii. Později bylo jmelí tak jako mnoho dalších léčivých bylin starověku katolickou církví prohlášeno za ďábelskou rostlinu, která musela být k lítosti mnoha trpících všude zničena.

Jmelí je parazit, který odsává stromům životní šťávu. Cizopasí na rakovinou napadených stromech, které rostou na místech s nepříznivým zemním zářením. Absorbuje spolu s mizou těchto stromů i rakovinné jedy a pomáhá nemocným stromům

k uzdravení. Extrakty jmelí jsou osvědčeným lékem proti rakovině i pro člověka.

Divoké včely se s oblibou usazují v dutinách nemocných stromů, které jejich přítomností ozdravují. I včelí jed je léčebným prostředkem proti rakovině a revmatismu. Včelaři trpí velmi vzácně těmito nemocemi.

Zemní záření není škodlivé pro všechny rostliny a zvířata. Většina lidí se mu vyhýbá, ale existují i mnozí, kteří je vyhledávají. Tělesně slabí, přecitlivělí jedinci typu Yin jsou zemním zářením - Yang - posilováni. I mravenci, včely a sovy jsou přitahováni zemním zářením. Mraveniště jsou stavěna na místech, kde se kříží podzemní prameny a mravenčí cesty vedou nad vodními podzemními proudy.

Komáři tančí v houfech nad ozařovanými místy, ale psi, vepři a čápi se jim vyhýbají.

Naši předkové věřili, že místa, kde sídlí čápi, jsou chráněna před bleskem, stejně jako místa porostlá netřeskem, který rovněž obsahuje protirakovinné substance.

Matka příroda nechává růst to, co člověk potřebuje, na místech, které sama určuje. Její činnost vychází z vyšších zákonitostí, které jsou nám doposud skryty. Určitá místa zemské kůry obsahují určité látky v určitém poměru, který opět ovlivňuje výskyt a růst určitých rostlin. Vítr roznáší tisíce semen, ale vyklíčit mohou jen ta, která dopadnou na místo, které je v souladu s jejich vnitřními i vnějšími životními nároky, ale i s úkolem, odpovídajícím jejich výskytu.

To, co roste v našich zahradách, je s námi vnitřně spřízněno. Jestliže onemocníme, určitě najdeme v zahradě kde se zdržujeme, rostliny proti této nemoci. Uvádím několik příkladů z knihy holandské spisovatelky Mellie Uyldertové: „Skryté síly rostlin“:

„Dlouhá léta trpěla matka těžkými průjmy. Žádný lék nepomáhal. V zahradě kolem našeho domu doslova bujel po celou dobu její nemoci kuklík (Geum), nejlepší přírodní střevní tonikum vůbec. Jakmile začala pít čaj z této byliny, zmizel průjem a příští rok i bylina z naší zahrady.“

„Jiná žena pozorovala, jak se v její zahradě začíná rozrůstat paznehtník. Ve zcela krátké době začal její syn trpět epileptickými záchvaty, proti nimž je tato bylina výborným lékem.“

„Sousedka se divila, co to roste za podivnou bylinu v zahradě. Dříve tu nikdy nebyla! Známi ji řekli, že je to podběl, výborný prostředek proti rakovině. Krátce nato onemocněla rakovinou.“

„Otec ležel doma s rakovinou plic. V zahradě, kde se tak rád zdržoval, začal náhle sám od sebe růst měsíček zahradní a plicník lékařský. Po otcově smrti zmizela tato kvítka tak náhle, jak přišla.“

Řada podobných zkušeností je velmi dlouhá. Matka příroda ví, co její životy potřebují dříve než člověk. Nejen kočka žere trávu, když se necítí dobře, ale každé zvíře najde v lékárně matky přírody to, co právě potřebuje. Člověk ztratil instinkt pro její hlas a důvěru v její pomoc. Vlastním myšlením porušuje a rozbíjí nerozlučný svazek s jejími životy. Okrádá sama sebe o zdraví a zázraky, které se dějí denně před jeho očima.

Příroda je dílem stejného Tvůrce jako člověk. Bůh nepůsobí nad námi, přes nás, ale *v nás*, pokud mu otevřeme srdce vstříc pokorou, dodržováním Jím daných zákonů a láskou tak, jak to dělá příroda. Ale láska k přírodě, tak jako všechna láska vůbec, musí být provázena skutky. Jen o ní mluvit je málo.

Zvířecí člověk

Vývoj fyzického těla člověka jde souběžně s vývojem ducha a jeho obalu, duše, která umožňuje inkarnovanému duchu existenci ve hmotném těle a životním prostoru.

Zvířata nemají ducha. Jsou nositelem duše, která je částí společné duše druhu a rasy, do nichž jsou biologicky zařazeni. To vysvětluje nemožnost inkarnace člověka, nositele ducha, ve zvířecím těle.

Spojením ducha a duše ve hmotném těle vznikla nejvyšší životní vývojová forma na zemi, člověk (Adam). Duch a duše zůstávají s fyzickým tělem v úzkém spojení, ale obě složky si zachovávají vlastní individualitu.

Vývoj a funkční hodnoty těla jsou ovlivňovány vývojovou úrovní ducha, který se podílí již v prenatálním stadiu na vytvoření fyzického těla budoucího člověka.

Darwinova teorie vysvětluje vývoj života přirozeným výběrem, kdy nejsilnější a nejinteligentnější jedinci přežívají a poskytují možnost vývojového zdokonalování potomků, což dokumentuje záměnu působení s příčinou.

Podíl ducha na vývojovém stadiu těla a jeho orgánů je potvrzen současnými vědeckými poznatky. Mozek člověka, jehož hnací silou byl a zůstává od samého počátku duch, je v dnešní době konfrontován s množstvím nových životních poznatků, což se projevuje v růstu jeho objemu a váhy.

To, že pro nás nízká životní forma polozvířecího člověka dokumentovala obraz nízkého vývojového stavu ducha neznámá, že tento duch ztratil své dřívější vysoké schopnosti a inteligenci. Ty byly prvotním proviněním a jemu následující změnou čistého, astrálního životního prostoru s nižším prostorem hmotným uvedeny do duchovní letargie, ze které je musíme vlastním morálním přičiněním a jemu následujícím vnitřním vývojovým růstem postupně probouzet. Až dodnes se však nezabavil mnohý člověk, i když zrcadlí velký vývojový pokrok ve srovnání se svoji původní životní

formou, určitých návyků divokých zvířat, podmíněných neovládaným egoismem a pudovostí. Rozhodujícím činitelem je rozdílné vývojové tempo a snaha o poznání duchovních zákonitostí a pravd.

Zvířecí člověk byl více podoben zvířeti než člověku. Tím obdivuhodnější je jeho vývojová přeměna, kterou dosáhl jeho potomek, dnešní člověk. Čím více prostoru poskytujeme vývoji ducha, tím více stoupá jeho síla, vývoj těla, životní kultury, lásky a s ní příchod všeho, co odlišuje člověka od zvířete.

Velké skoky na cestě vývoje, vedené božskou zákonitostí, neexistují. Vývoj jde vpřed pomalu, ale jistě. Nemá-li podmínky k růstu, nevrací se, ale zůstává stát.

Stejně přitahuje stejné. Čím nižší a duchovně nevědomější život volíme, tím silnější jsou zábrany, které nás oddělují od toho, po čem již celé eóny toužíme. Vysoký vývoj ducha, který zajišťuje člověku vnitřní i vnější blaženost.

Ten, kdo došel k vnitřnímu poznání, je zrcadlem, které nic nezadržuje a nic nevrací. Přijímá, ale nic si neponechá pro sebe

Peklo

Většina lidí si představuje peklo jako posmrtný prostor, v němž trpí pod ďábelskou nadvládou duše, které se na zemi provinily.

Peklo není prostor, ale vnitřní stav těchto duší, a je vždy důsledkem těžkých provinění proti bližnímu a přírodě, důsledkem fanatismu a z něho vycházejícího ohrožování vnitřního vývoje ostatních spolužijících.

Protože strach je nejsilnějším pomocníkem k udržení moci, vlastní pravdy, ale mnohdy i pomocníkem, odvést člověka od konání nedobrych skutků, hrozily náboženské instituce celá staletí věřícím peklem, které přizpůsobily vlastním představám.

Představa pekla je v lidském vědomí spojena s utrpením, nářkem, zlem a temnotou. Duše si přináší do záhrobí vše, čím žila na zemi, a protože stejné přitahuje stejné, stahují se provinilé duše a vytvářejí v nízkých astrálních sférách kolem země společenství, často ještě v domněnání, že žijí na zemi. Nedovedou si sice vysvětlit změnu, která se s nimi stala, ale následují dobrovolně ty, ke kterým se cítí přitahovány. Ve vyšších astrálních sférách nejsou schopny žít, protože čisté vibrace těchto sfér působí nízkou vyvinutým duším bolest.

Protože většina duší bloudících v nízkých astrálních sférách se stále ještě cítí člověkem, žijí ve svých představách tak, jak tomu byly zvyklé na zemi: zlem, neláskou, surovostí, egoismem, nenávistí, pronásledují ostatní, dopouští se domnělých vražd, okrádání a holdují všem nectnostem, zakořeněným v jejich duševním vědomí. To vše se odehrává jen v jejich představách, ale s takovou silou a přesvědčivostí, že nepochybují o jejich realitě. Žijí ve tmě, v neustálém strachu, v duševním stavu, který je nutí stále znovu k nedobrym myšlenkám a činům. Tento stav není trestem Boha, kterého nenávidí, ale neschopnost otevřít se Světlu a lásce.

Bůh posílá misionářské čisté bytosti, které se snaží postiženým duším vysvětlit pravdu a ukázat jim cestu do Světla. Ale misionářská činnost v těchto sférách není lehká, tak jako je

tomu i na zemi. Kdo chce rozšiřovat světlo, je umlčen, pronásledován nebo omezován na svobodě. Většině provinilých duší chybí pokora a vůle k poznání svých chyb. Jen málo duší se dá přesvědčit o možnosti osvobození z vnitřního pekla, které považují za realitu. Ty prosí přicházející světlé anděly o pomoc: „Odved' nás pryč, zbav nás tohoto utrpení! Jestliže říkáš, že nás Bůh miluje a chce nám pomoci, ukaž mně Ho, abych na Něho mohl věřit. Dokaž mně, že to není On, kdo mně tato utrpení připravil!“

Uvědomte si při těchto slovech nesmírnou škodu, způsobovanou lidským duším potlačováním poznatků o karmě a reinkarnaci, uvědomte si následky nesprávného učení o trestajícím a mstícím se Bohu, které si odnáší duše ve svém vědomí až do záhrobí, kde ji ochromuje, tak jako dříve na zemi, v duchovním růstu. Vysvětlujte svým bližním smysl těžkostí pozemského života a jeho cíl. Vysvětlujte, ale nenuťte nikoho, aby věřil tomu, k čemu ještě nedozrál.

Čím byly na zemi tyto peklem vlastních nectností, myšlenek, návyků, představ a vnitřních bojů trpící duše? Nemohu hovořit o jednotlivých duších, rozdíly mezi nimi jsou veliké, ale v průměru byla většina z nich na zemi zatvrzelými popírači Boha, lásky a dobra, materialisté v nejhrubším smyslu tohoto slova. Ohrožovaly svým postojem vnitřní vývoj svých spolužijících, týraly je, zneužívaly je ke svému prospěchu jako lichváři, podvodníci všeho druhu, zloději, vrazi, násilníci, jedinci, vyžívající se na tělesné a duševní slabosti ostatních, ale i náboženští fanatici, kterým byl každý čin dobrý pro potvrzení vlastní pravdy.

Nedomnívejte se, že tyto duše byly v pozemském životě tím, co nazýváte společenskou spodinou. Naopak. Mnohé z nich byly váženými občany, kteří často platili za společenskou elitu a byli vyznamenáváni za svůj příkladný život. Jejich maska však spadla s příchodem smrti, na jejímž prahu zůstala duše ve své pravé podobě.

Posmrtným utrpením procházejí i sobci, chamtivci, kteří žijí ve stálém strachu o majetek a jeho ztrátu. I po smrti tiskne jejich

duše na svém srdci sak s domnělým jméním a je stále na útěku před někým a něčím, co ohrožuje jejich zisky. Počet těchto duší stále roste. Týrány strachem a různými představami cítí se neustále pronásledovány a ohrožovány, neznají klid a jinou radost než pohled na třpytící se poklad, pro který jsou schopny i nejtěžších prohřešků. Místo v jejich vědomí má jen chtivost, žádostivost a egoismus. Štvány od místa k místu jsou schopny v zajetí svých představ i vraždy a všeho zlého.

Zlo, které si duše odnáší ze země do záhrobí, má tolik forem, že bych nebyl hotov s jejich vypočítáváním. Věřte mně však, co vám říkám s plnou láskou a pravdivostí, abych vás uchránil toho, co nazýváte peklo a co je mnohem horší než jste si schopni představit.

Posmrtným ohněm, kterého se obáváte, je vlastní zlem zatížené vědomí. Udržujte je čisté, zkrášlujte je láskou k Bohu, službou bližnímu a dobrými skutky.

Kontrolujte svoje myšlenky a pocity, neotvírejte se působení sil, které vám vnucují negativní myšlenky a pocity.

Hovořte méně, zvažujte každé slovo, které jednou vyslovené se už k vám nikdy nevrátí.

Schopnost milovat, pomáhat a odpouštět, tak jak to od vás Tvůrce vyžaduje, je nejen ochranou před peklím a jeho hrůzami, ale i zárukou šťastného života současného i budoucího.

Lucifer

O pekle jsme již hovořili. Jak je tomu s Luciferem, symbolem a pramenem všeho zla, jemuž jsme při prvotním duchovním pádu dali a mnozí z vás dávají doposud, přednost před Kristem? Luciferovi pomocníci mohou svádět a ovlivňovat jen ty, kteří je svými myšlenkami, slovy a skutky následují, a těch je bohužel mnoho.

Pomocí sugesce, neustálého našeptávání a svádění k negativním činům padáte stále znova do jejich nástrah a stáváte se poslušným vykonavatelem nedobra všeho druhu, pokud proti němu dostatečně nebojujete. Proto stále znovu zdůrazňujeme nutnost myšlenkové kontroly a okamžité odmítání každého náznaku zla, často zakrývaného maskou soustrasti, pomoci a lásky, zaměřené však především na prospěch vlastní.

Lucifer sám se na přímém ovládnutí člověka nepodílí. To provádějí jeho zlovolní pomocníci, Luciferem vyškolení ve všech obměnách zla. Provázejí a ovládají nepřetržitě každého, kdo nechává růst nedobré myšlenky a představy až k nedobrym činům, pocitům a slovům. Mnoho Luciferových pomocníků trpí závistí a zlostí, že se člověku daří lépe než jim a snaží se ho snížit na svoji vlastní úroveň.

Duchovní průvodci jsou však nepřetržitě s vámi a snaží se vás ochránit před všemi nepříznivými vlivy. To není lehké, protože většina z vás plní sugesce nositelů zla bez boje a s plnou vlastní vůlí. Ale ten, kdo bojuje proti zlu, dostává zesílenou podporu světlých ochránců, jeho vnitřní vývoj roste a počet nedobrych sil, které ho ovlivňují, je stále menší.

Představte si člověka jako kalich květiny chráněný mnoha lístky. Nechává-li tyto lístky jeden po druhém odpadnout, zůstává bez ochrany proti větru, bouřím a negativním elementům svého okolí. Semena skrytá v nitru květného kalichu se nevyvinou nebo zaschnou a květina umírá, aniž by splnila svůj životní úkol. Ochranými listy míním symbolicky

vaše duchovní průvodce, kteří se snaží, abyste získali na síle, světle a poznání. Aby čas sklizně ze semen vzrostlé úrody byl bohatstvím, které si odnesete do dalších životů. Negativní síly využívají vaši myšlenkovou pohodlnost a nepodaří-li se jim k vám proniknout na jedné cestě, mají hned pohotově cesty další. Jejich rafinovanost je tak dokonalá, že ji těžko poznáte. Jedním z příkladů vám může být modlitba. Není-li člověk schopen při modlitbě plně, vnitřní koncentrace, odtažují nepřízniví průvodci její sílu a využívají ji vůči modlícímu. Ten se domnívá, že vyslovenou prosbou dosáhne toho, po čem svým rozumovým myšlením touží a jestliže to nepřichází, obviňuje ne sebe sama, ale Boha, že ho nevyslyšel. Toho okamžitě využívají síly zla a budí ve vás pochybnosti na existenci Boha a vyšší pomoci, což je jejich cílem.

Nejsilnější pomocí Luciferových pomocníků jsou peníze, strach ve všech jeho nuancích a formách, ale i nekontrolované myšlenky, představy a pocity, pozitivní i negativní, které otevírají vaši auru. Tím nabízíte nedobrým silám svoji životní sílu. Nejen hádky, neshody, smutek a rozladěnost otevírají lidskou auru, ale i velká radost a pocit štěstí. Zůstávejte stále v citové rovnováze, učte se důvěře v Boží pomoc a ochranu. Věřte mně, že se vyplácí si zcela jasně uvědomit, kterým duševním otvorem, přes které nekontrolované myšlenkové pole k vám mohou negativní bytosti proniknout. Jejich působení je řetězová reakce, v níž jedna bytost předává informace druhé, podporuje a rozšiřuje okruh spolupůsobení v radosti, že našly volný prostor pro svoje nedobré činy. Jejich počet roste a nezabráníte-li silnou vůlí a kontrolou tomu, co vám našeptávají, stáváte se jejich otrokem. Kontrolujte každou přicházející myšlenku. Uvažujete, komu pomůže nebo ublíží, nakolik přispívá k vnitřnímu růstu vašemu a vašich spolupůsobilých.

Většinou vás obklopují negativní bytosti, které se vám nejvíce podobají. Využívají a zesilují vaše slabosti. Bojujete-li proti těmto slabostem, slábnou i síly těch, kteří je stále znovu posilují. Ochranný plášť důvěry v Boha a Krista nejsou tyto zlé

posilují. Ochranný plášť důvěry v Boha a Krista nejsou tyto zlé bytosti schopny prorazit, pokud jim k tomu nedáte příležitost. Rozhodující je vůle člověka a jeho snaha konat dobro.

Ještě bych rád hovořil o omylu, kterému mnozí z vás podléhají. Někteří z vás jsou přesvědčeni, že negativní síly na ně nemohou, protože navštěvují kostely a tím je jim zajištěna blízkost Boha a posmrtná blaženost. Tento omyl vychází z absolutismu společnosti, kterou nazýváte církev a v níž nevládne Kristus, ale jeho bratr Lucifer. Jsou to pro mě trpká a bolestná slova, protože jsem sám položil život za čistotu této společnosti, dnes zatemněné egoismem a působením nepříznivých sil, touhou po moci a bohatství země, ne ducha.

Soustřeďte se na čistotu myšlení a představ, kontrolujte svoje pocity a každé pronesené slovo. Milujte Boha a Ježíše Krista ne slovy, ale skutky. Milujte a pomáhejte svému bližnímu! K tomu nepotřebujete instituce, ale pevnou vůli a víru, odhodlání zamezit působení sil, které vás strhávají z cesty světla do vnitřní tmy a zesilují vaše životní problémy. V srdci, v němž sídlí Bůh a Kristus, je místo jen pro síly světla a lásky, které jsou největší silou celého univerza.

Bílá holubička měnila stále znovu hnízdo, protože vždycky našla ve svém sousedství hnízda jiná, která nesnesitelně páchla. Ve svém zoufalství vyhledala starou, moudrou holubici a postěžovala si jí. Ta jen kývala blavou a pak odpovíděla: „Jo, jo! Neustálým měněním hnízd nedosáhneš klidu. Puch, který tě trápí, nevychází z nich, ale z tebe!“